



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

**De Ecclesiasticorum Vita, Moribus, Officiis Libri Tres**

**Schevichavius, Gisbertus**

**Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.**

Capvt XLVI. Charitas SS. Iacobi Apostoli Et Stephani Protomartyris.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-42349**

## CAPVT XLVI.

CHARITAS SS. IACOBI APOSTOLI ET  
Stephani Protomartyris.

§. **A**S. Joanne Apostolo accedamus ad S. Jacobum, etiam Zebedæi filium, & Joannis fratrem truncatum capite ab Herode. *Act. 12. vers. 2.* De hoc *Eusebius Casar. ex Clemente Alex. andr. libro 2. histor. capite 8.* scribit, quod is qui eum adduxisset in iudicium, cum cerneret tam fortiter nomen CHRISTI confiteri, & se Christianum professus sit, cumque ambo simul ad supplicium ducerentur, hic à Jacobo veniam postulauit, Iacobus autem ei pacem cum osculo dedit, & sic vterque securi percussus vitam finit. Duplex hic dilectionis exemplum: & quod magnanima charitate CHRISTI Saluatoris honorem, religionemque tuitus sit, & quod tanta benevolentia suæ mortis auctori condonauerit.

§. Veniamus & ad S. Apostolum Jacobum Alphai primum Jerosolymorum Episcopum, de quo S. Hieron. lib. de viris illustribus, vel de scriptoribus Ecclesiasticis in Iacobo. Iacobus, inquit, qui appellatur frater DOMINI, cognomento Iustus, vt nonnulli existimant, Ioseph ex alia uxore, vt autem mihi videtur, MARIÆ, sororis matris DOMINI, cuius Ioannes in libro suo meminit, filius, post passionem DOMINI statim ab Apostolis Hierosolymorum Episcopus ordinatus, vnam tantum scripsit Epistolam, quæ de septem Catholicis est. Hegesippus vicinus Apostolicorum temporum, in quinto Commentariorum libro de Iacobo narrans, ait: Suscepit Ecclesiam Hierosolyma post Apostolos frater DOMINI Iacobus, cognomento Iustus. multi siquidem Iacobi vocabantur. Hic de vtero matris sanctus fuit, vinum & ficeram non bibit, carnem nullam comedit, nunquam attonsus est, nec vnctus vnguento, nec vsus balneo. Hinc solus

Apostolica  
vita austeri  
tas non ex  
necessitate  
misera, sed  
voluntate  
pia.

licitum

licitum erat ingredi sancta Sanctorum. Siquidem vestibus lanceis non utebatur, sed lineis, solusque ingrediebatur templum, & flexis genibus pro populo deprecabatur; in tantum, ut camelorum duritiem traxisse eius genua crederentur. Dicit & alia multa, que enumerare longum est. Sed & Iosephus in vicesimo libro antiquitatum refert, & Clemens in septimo *ἱστοριῶν*, mortuo Festo, qui Iudæam regebat, missum à Nerone esse successorem eius Albinum: qui cum necdum ad provinciam pervenisset, Ananus, inquit, Pontifex, adolescens, Anani filius, de genere sacerdotali, accepta occasione, *ἀναγγεῖλας* Concilium congregavit: & compellens publicè Iacobum, ut CHRISTVM DEI Filium denegaret, contradicentem lapidari iussit: qui cum precipitatus de pinna templi constrictis cruribus, adhuc semiuiuus tollens ad cælum manus diceret, DOMINE, ignosce eis, quod enim faciunt, nesciunt: fustibus fuisse, quo videri vestimenta extorqueri solent, in cerebro percussus interiit. Tradit idem Iosephus tantam eum sanctitatis fuisse, & celebritatis in populo, ut propter eius necem, creditum sit subuersam esse Hierosolyman. Hic est, de quo Paulus Apostolus scribit ad Galatas: Alium autem Apostolorum vidi neminem, nisi Iacobum, fratrem DOMINI.

S. Ante hunc Sanctum Iacobum fratrem DOMINI, & Sanctus Stephanus electus ab Apostolis, & consecratus Diaconus, de suorum etiam interfectorum salute, ex amoris abundantia sollicitus fuit, de quo S. Lucas Actuum 7. versiculo 58. 59. Et lapidabant Stephanum inuocantem, & dicentem: DOMINE IESU, suscipe spiritum meum. Postis autem genibus, clamauit voce magna, dicens: DOMINE, ne statuas illis hoc peccatum. Et cum hoc dixisset, obdormiuit in DOMINO. De quo S. Stephani facinore, ita S. Augustinus serm. 1. in eius Festo cap. secundo. Et ille, inquit: Ecce video cælos apertos, & Filium hominis stantem ad dexteram DEI. At illi clamantes continuerunt aures suas. Aures clauserunt, & ad lapides curre-

*Ass. l. u. S. 1. a  
cobi preca. 10*

*Sublati ad  
Deum ma-  
nib. pro suis  
occisib. pre-  
tatur veniã  
S. Iacobus,*

*Suis interfe-  
torib. impu-  
nitatem po-  
nit S. Ste-  
phan. & Sa-  
lo impetra-  
uit.*

turrerunt, impetumque fecerunt omnes in eum, & lapidabant Stephanum inuocantem DOMINUM, & dicentem, Absit anima mea post te, quia lapidatur caro mea pro te. Accipe spiritum meum, & redde mihi promissum tuum. Oravit CHRISTVS pro suis crucifixoribus, oravit & Stephanus pro suis lapidatoribus. DOMINVS JESVS CHRISTVS oravit affixus ligno, Stephanus genu flexo. Quando suum spiritum commendauit DOMINO, pro illorum licito fixo genu oravit. Orabat DOMINVM pro inimicis amicis, dicens, Certè ego patior, ego lapidor, in me faciunt, in me fremunt, ne statuas illis hoc peccatum: quia, ut hoc tibi, à te primo audiui. Ego seruus tuus patior, sed non

*Pulchra antitheses.* Tu DOMINVS, ego seruus. Tu creator, ego creatus. Tu DEVS, ego homo. Multum inter peccatum istorum, qui lapidant me, & illorum, qui crucifixerunt te. Quando ergo dixisti, Pater, ignosce illis, quia nesciunt, quid faciunt: pro magno peccato petisti, & me pro magno peccato docuisti. DOMINE, inquit, ne statuas illis hoc peccatum: tanquam diceret, Ego patior in carne, isti non peccant in mente. Illi lapides mittebant & S. Stephanus oratione respondebat.

*Idem de relictis.* Et quidem idem fuit amoris sensus in aliis Christianis Domini discipulis, & eorum successoribus, qui Apostolis Dei gloriam propugnarent, hominumque salutem & discipulis fulerent, neque diuitias, neque honores, neque censendum. moditates, neque quietem, neque mortalem vitam quicquam pensi habuerunt.

*Benignissima S. Aug.* S. Apostolis supparem adiungamus S. Augustinus de quo eius in vita Possidius Calamensis Episcopus. c. 23. Pater aduersus eperum semper memor erat, eisque inde erogabatur, unde & genos caritatis. bi suisque, omnibusque secum habitantibus erogabatur, hoc est, vel ex redditibus possessionum Ecclesie, vel etiam ex oblationibus fidelium. Et capite vigesimo quarto. Dum pecunia Ecclesie deficeret, hoc ipsum populo Christiano denunciabat, non se habere

se habere quod indigentibus erogaret. Nam & de vasis Domini-  
nicis propter captiuos & plurimos indigentes, frangi & conflare  
iubebat, & indigentibus dispensari. Et hoc ipsum etiam vene-  
rabilis memoria Ambrosius in talibus necessitatibus indubitan-  
ter esse faciendum & dixit & scripsit l. 2. Offic. c. 28. toto.

§. His astruam aliquot ex S. Gregorio Magno, vt  
optimo Auctore vera & certa ejusdem argumenti ex-  
empla. Is ergo Sanctissimus Pontifex libr. 1. Dialog.  
cap. 3. In eodem monasterio quidam magna vita Monachus  
erat hortulanus. Fur verò venire consueuerat, & per sepe  
ascendere, & occultè olera auferre. Cumq; ille multa planta-  
ret, quæ minus inueniret, & alia pedibus conculcata, alia dire-  
pta conspiceret: totum hortum circuiens, inuenit iter, vnde fur  
venire consueuerat. Qui in eodem horto deambulans, reperit  
etiam serpentem, cui precipiens dixit: Sequere me: atq; ad adi-  
tum furis perueniens, imperauit serpenti, dicens: In nomine Je-  
su precipio tibi, vt aditum istum custodias, ac furem huc ingredi  
non permittas. Protinus serpens totum se in itinere in transuer-  
sum tetendit, & ad cellam Monachus rediit. Cumq; meridia-  
no tempore cuncti fratres quiescerent, more solito fur aduenit,  
ascendit sepe. Et cū in hortu pedem poneret, vidit subito quia  
extensus serpens clausisset viam, & tremefactus post semetipsum  
concidit, eiusq; pes per calciamentum in sude sepi inhaesit, sicq;  
vsq; dum hortulanus rediret, deorsum capite pependit. Consue-  
ta hora venit hortulanus, pendentem in sepe furem reperit, &  
serpenti dixit: Gratias ago Deo, implesti quod iussi: recede mo-  
do. Qui statim abscessit. Ad furem verò perueniens, ait: Quid  
est frater? tradidit te Deus mihi, quare in labore Monachorum  
furtum tories facere praesumpisti? Qui hæc dicens pedem illius  
à sepe, in qua inhaeserat soluit, eumq; sine lesione deposuit. Cui  
dixit: Sequere me: Quem sequentem duxit ad horti aditum,  
& olera, quæ furto appetebat, auferre ei cum magna dulcedine  
præbuit, dicens: Vade, & post hæc furtum non facias: sed cum  
necesse habes, huc ad me ingredi, & quæ tu cum peccato labo-  
rabas tollere, ego tibi deuotus dabo.

Sata vasa  
constantur  
in pauperum  
usus.

Alia diuine  
caritatis in  
Clericis ex-  
empla.

Furi offertur  
beneficium.

Venenata be-  
stia homini  
obedit.

Quies à  
prandio.

*Caritas pa-  
tiens benig-  
na est. 1. Co-  
rinth. 13. v.*

*4.  
S. Paulinus  
omnia pau-  
perib dilar-  
git us seipsū  
in seruum  
vendit pro  
vidue filio.*

§. Idem B. Greg. l. 3. dialog. c. 1. stupendæ charitatis documentum commemorat, cuius breuiarium hoc est. Paulinus Nolano ciuitatis Episcopus depopulata Campania Vuandalorum excursionibus: cum in redimendis captiua cuncta consumpsisset, seipsum quoq; in Elemosynam transactum. Profectus n. in Africam, vicaria seruitute redemit viduæ Sola filium, olitoremq; se fecit barbari Domini, vt matris vniuersa missione consternatam eo recuperato consolar. tur. Lactens in pauperum volunt facultates non modicas in pauperum vsum expendit. Ecce qui omnia impenderat, inuenit præterea, quem admodum inops factus omnium diuitum Elemosynas superaret. Cetero misericordia remunerator Deus, virum tanta pietate præditum non est passus diutius iugo premi impiorum. Contulit illi prophetia spiritum: quo afflatus cum prædixisset regem in perituro moriturum, diuinationiq; respondisset euentus tanta admodum onni fuit, vt statim libertatem sibi acciperet, alius imperatoris vnius liberatione se in seruitium obrulit, sed cum omnino qui è Nola abducti fuerant, liberatus. Frumento in superuicam imposito, ad patriam postliminio rediit, pristinaq; dignitate honorificentissime fuit restitutus.

*B. Sanctu-  
lus se pro a-  
lio neci of-  
fert.*

§. Est & illud admirabilis charitatis argumentum quod idem S. Doctor commemorat l. 3. dia. c. 37. cuius summa est ista. Sanctulus Nursie prouincie Abbas, cum pecunia non suppetisset, qua diaconum suum à Longobardis in tronibus captum redimeret, aliam longe difficiliorem redemtionem iniit, & vt sibi cum illo colloqui, diesq; aliquot videri se liceret, rogauit. Qui rogabatur, hac lege concesserunt, vt diaconus effugisset, tunc abbas qui per aciem effugere non potest capite puniretur. At ille pro diacono mori paratus, fugam persuadet, eumq; noctu emittit. Qua de causa ad necem peruenire præbuit ceruicem. Ceterum iam ad feriendum elatum vultu

*S. Ioannes  
Baptista oc-  
casionem  
impedit,*

spiculatoris manum, protinus exclamat. Sancte Ioannes tuam illam, que immota mansit, & rigentibus neruis deflecti neque-rit, impedit. Reliqui miraculo territi, abbatem liberum fecerunt. Quis rogatus, male affectam manum oratione curauit. Multis

donata certatim offeriebant, venerantes iam quem dudum occidere voluerant. Nihil illi accipere libuit præter captiuos, qui omnes libertati redditi, cum ei gratias egissent, abiere. Itaq; Sanctulus abbas dum se morti opponere pro vnius salute non dubitat, vna cum multis meruit seruari Deo id tribuente hominis pietati.

§. Et quidem Sanctulus miraculo mortem euasit, quam feliciter S. Soranus ex charitate pertulit, de quo *B. Soranus collatis in egenos diuitiis hostia Deo mactatur.* S. Gregor. l. 4. dialog. c. 22. Compendium historiae illud: S. Soranus Abbas Longobardis Italiam vastantibus redire captiuos & eos qui amissis rebus præda superfuerant iuuare non destitit, donec latronum gladiis Ecclesia thesauros ab eo frustra querentium (quoniam iam nulli erant) confossus occubuit. Eo corruente terra tremuit, testata credo tam piuum hominem tam impie casum non oportuisse, nisi ad pietatis mercedem cumulus accederet corona martyrii.

§. Istud & memorabile quod in Lausiaca historia memoriae prodidit c. 38. Palladius. Serapion cum nihil præter tunicam, & pallium, & euangeliorum codicem haberet, duobus pauperibus obuiam factus, alteri pallium, alteri tunicam dedit, & cum nudus sederet, interrogatus quis eum despoliasset, protento codice illo quem manu tenebat, hic inquit, iterum alios mendicantes conspiciens etiam codicem vendidit, & venditi precii illi distribuit, dicens à Domino præceptum esse: Matt. 19. v. 11. Vende omnia quæ habes, & da pauperibus. Necdum se istud implese putauit, donec semetipsum quibusdã gentilibus vendidit, ita tamen vt ipsos Domino lucraretur. Cumq; eos ad Christum conuertisset, pecunia quam acceperat se redemit. Rursum idem Lacedæmonæ fecisse dicitur, eodem successu, conuerso diuite, quodam ac principe viro. Post talia charitatis officia in Abbatem electus apud Arsinoen, decem millium monachorum præter fieri meruit, & qui omnes præibat pietate omnibus præesse dignus fuit.